

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Ямбол, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

като разгледа докладваното от Росица Ст. Стоева Търговско дело № 20222300900039 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.25 от ЗТР.

Делото е образувано по жалба с вх.№20220929145336, подадена от "Д.К.Б. РОССБУЛ КОМЕРС" ЕООД с ЕИК 200176908, представлявано от пълномощника адв.Б. Г. срещу Отказ №20220926111033 от 27.09.2022 г. на Агенцията по вписванията, постановен по заявление №20220926111033 за вписване на промени по партидата на дружеството.

В жалбата са изложени твърдения, че постановеният отказ от длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията е незаконосъобразен. Сочи се, че за да постанови отказ длъжностното лице е излязло извън обсега на проверката, която следва да извърши съгл. чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ. Твърди се, че са необосновани и в противоречие със закона изводите на длъжностното лице, че извършеното увеличение на капитала представлява разпореждане със заповорено имущество по см. на чл.451 ГПК, доколкото в случая не се касае за прехвърляне на притежаваните от съдружника - длъжник дружествени дялове, а за присъединяване на допълнителни такива. Изразено е несъгласие и с извода, че с увеличението на капитала на дружеството се ограничавало правото на вискателите да се удовлетворят от наложения заповор и се засягали интересите им. Въз основа на описаните и другите подробни съображения в жалбата се иска отказът да бъде отменен и да се укаже на Агенцията по вписванията да извърши исканото вписване в Търговския регистър. Претенция за разноси не е заявена.

В депозирания на осн. чл.25, ал.2, предл.3 от ЗТРРЮЛНЦ писмен отговор на жалбата Агенцията по вписванията е изразила становище за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност на постановения отказ. Посочено е, че с постъпилото заявление е заявено за вписване промени в обстоятелства, съставляващи седалище и адрес на управление на дружеството, увеличение на капитала, промяна в представителството, заличаване едноличния собственик на капитала и вписване на нов съдружник, както и свързаните с това промени в дружествения договор. По отношение исканото вписване на увеличение на капитала, чрез приемане на нов съдружник и т.к. по делото е вписан заповор върху дяловете на едноличния собственик на капитала е заявено, че с увеличението на капитала се намалява равностойността на дела на съдружника в капитала

като имуществен еквивалент, което би увредило кредиторите и представлявало по същността си изменение на веща по см. на чл.451, ал.1 ГПК. Въз основа на тези и другите подробни доводи се иска отхвърляне на жалбата, потвърждаване на отказа и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Заявено е и възражение за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и отговора, като се запозна с приложените писмени доказателства и направи служебна справка в ТР, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок, срещу акт, който подлежи на обжалване и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията – Търговски регистър. Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съображенията са следните:

В случая е подадено по електронен път заявление, образец А4 с вх. №20220926111033, чрез пълномощника с нарочно пълномощно адв.Б. Г., с което е поискано вписване на промени по партидата на "Д.К.Б. РОССБУЛ КОМЕРС" ЕООД: седалище и адрес на управление на дружеството, увеличение на капитала, промяна в представителството, вписване на нов съдружник, както и свързаните с това промени в дружествения договор. Към заявлението са приложени изискуемите документи, в т.ч. протокол на едноличния собственик на капитала, актуален дружествен договор, нотариално заверено съгласие и образец от подписа на новия управител.

По описаното заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило процесния отказ, в мотивите на който е посочило, че тъй като заявеното увеличение на капитала чрез записване на нови дялове е след като върху дяловете на съдружника Д.Я. има наложен заповор, с увеличението на капитала се намалява равностойността на дела на съдружника в капитала като имуществен еквивалент, което би увредило кредиторите и представлявало по същността си изменение на веща по см. на чл.451, ал.1 ГПК, съответно заобикаляне на законовата забрана на посочената разпоредба. Посочено е още и несъответствие на приложената декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ с изискванията на закона, но е прието за безпредметно да се дават указания за отстраняване на констатираната нередовност.

Така постановения отказ е незаконосъобразен.

По подадено заявление длъжностното лице по регистрация е длъжно да извърши проверка на обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл.21 ЗТР, в т.ч. да провери дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, т.е. извършва се проверка на съдържанието на представените документи, а не само на формалното им съществуване.

По принцип вписването цели противопоставяне на обявените по партидата на търговеца обстоятелства на трети лица. Съответно - с регистърно производство, започнато от търговеца за оповестяване на фактът на увеличение на капитала занапред следва да бъде противопоставян не на съдружника, а на трети лица - вискателя, наложил по-рано заповор върху дела на този съдружник и дружествените кредитори. Действително разпоредбата на чл.140 ТЗ, предвижда че увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор имат действие от вписването им в търговския регистър. В практиката си ВКС приема, че взетите от ОС на съдружниците в търговско дружество с ограничена отговорност решения, подлежащи на вписване в търговския регистър, имат незабавно действие във вътрешните отношения между дружеството, чрез неговите органи и съдружниците, т.е. от вземане на решението и това действие не е в зависимост от вписването им по чл.140 ТЗ, конститутивният ефект на което, вкл. в хипотезата на чл.140,

ал.4 ТЗ, е по отношение на трети лица. (в т.см. Р. №86/01.09.2017 г. на ВКС по т.д. №1068/2016 г., II т. о.). В тази връзка самото увеличение на капитала на дружеството настъпва веднага във вътрешните отношения между съдружниците и дружеството, като в регистърното производство това обстоятелство ще се преценява само като една от предпоставките за изпълнение на изискванията на закона за противопоставянето на промяната в капитала на дружеството и последиците ѝ върху имуществото на дружеството, застрашаващо дружествените кредитори.

При наличие на вече отразен по партидата на търговеца заповест, неговото действие за целите на регистърното производство следва да се отчита само спрямо взыскателя, тъй като в това производство вътрешните отношения на взыскателя и неговия длъжник са без значение. Съответно приложение следва да намерят общите норми на действие на заповеста по чл.452, ал.1 и 3 ГПК. За заповест на дружествен дял няма специално правило, поради което следва да се отчита специфичния способ на изпълнение на паричен дълг, насочен към комплексно право със само отчасти имуществено изражение. По характеристика имуществените права, формиращи членството в ООД следва да се приравняват на вземания, съответно и заповестването на дела следва да се отчита като заповест на бъдещо вземане за ликвидационен дял, който ще се формира при прекратяване на членството с предизвестие по реда на чл.517, ал.3 ГПК, когато взыскателят, чрез съдебен изпълнител пристъпи към изпълнение. Личните неимуществени права обаче (по фактическото участие в дейността на дружеството чрез вземане на решения по управлението му) не могат да се засегнат от обезпечителната мярка, предназначена за опазване на имущество на длъжника. Макар и капиталово дружество, ООД се характеризира със засилена закрила на личните права на участниците в него. При съобразяване на тази специфика на дружественото участие в ООД, действието на заповестта следва да се отчита само спрямо имуществените права, черпени от членството. Израз на тази специфика е специалната норма на чл.73в ТЗ, чието действие не е ограничено само до плащания за текущи дивиденди, но и до всички вземания, породени от дружествено участие. Специалният ред за гарантиране на правата на взыскателя, наложил заповест върху имуществената част от дела, изключва непротивопоставимостта на действия на длъжника или дружеството, насочени към последици в неимуществената част. Само ако след настъпването на основание за прекратяване на членството (независимо на какво основание) бъдат осъществени разпореждания с вземането, породено от това прекратяване, те биха били непротивопоставими на взыскателя и той ще може да изисква от дружеството изплащане на съответния дял на съдружника, евентуално ще може да прекрати ООД. Съответното прилагане на чл.452, ал.3 ГПК ще позволи на взыскателя да преодолее възражение на дружеството в бъдещ иск по чл.517, ал.3 ГПК, ако вместо да задели ликвидационния дял и да осигури предаването му при пристъпването към изпълнение, дружеството го е изплатило в нарушение на чл.73в ТЗ на длъжника. Не може да бъде споделено тълкуване, според което след вписването на заповест до насочването на изпълнение върху заповествания дял, дружественото участие се „изважда от оборот“ и каквито и да е промени с него са непротивопоставими на взыскателя. Самата стойност на дела е динамична величина и е пряко свързана със съдействието, което всички съдружници осъществяват за общите дружествени цели. Ако разбирателството между тях отпадне, запазването на съдружието в състава, „фиксиран“ чрез заповест от външен за дружеството кредитор, би осуетило самото съществуване на дружеството. Рискът от промяна в чистото дружествено имущество (основа за формиране на имуществения еквивалент, предмет на заповестта) остава за взыскателя.

В подкрепа на изложените изводи е и съдебната практика. Така в Решение №10/21.04.2021 г. на БАС по в.т.д.№81/2021 г. е посочено, че заповестът, включително и върху дялове, е мярка на процесуална принуда, чието съдържание е ясно разписано в закона (чл.451-453 ГПК, чл.507 ГПК и чл.517, ал.1 ГПК). Неговото правно действие се изразява в: 1) забрана на притежателя на дяловете да се разпорежда с тях; и 2) забрана на третото

задължено лице /дружеството/ да извършва плащания или други простириания на притежателя във връзка с членственото правоотношение – дивиденди, ликвидационни дялове и т. н. Нарушаването на всяка от тези забрани води до относителна недействителност на разпоредителното действие или на простирането спрямо обезпечения кредитор. Други ограничителни последици законодателят не е предвидил за тази обезпечителна мярка, а тяхното извеждане по тълкувателен път или по аналогия е неприемливо и застрашаващо правната сигурност в оборота. Следва специално да се подчертае, че запорът върху дялове не е мярка срещу дружеството /което е трето лице/, а срещу съдружника, притежаващ тези дялове. По тази причина запорът не може да ограничи по никакъв начин правата на органите на дружеството относно организацията и управлението на вътрешнофирмения живот. Увеличаването или намаляването на капитала или приемането на нов съдружник е част от този вътрешен живот, което се извършва с акт на върховния орган на дружеството – общо събрание или едноличен собственик на капитала. Запорът върху дялове не пречатства законосъобразното приемане на подобно решение, тъй като дружеството е трето лице спрямо запора и извън забраната да простира на съдружника, чиито дялове са запорирани, друго не дължи по този запор. Ето защо и при наложен запор върху дялове, дружеството може да увеличи капитала си, вкл. чрез приемане на нов съдружник. В с.см. Решение №164/22.03.2021 г. по т.д.№208/2021 г. на САС.

В заключение, съдът възприема действието на запора на дружествения дял като забрана за разпореждане с имуществените права, черпени от дяловото участие, но не и като забрана за позоваване на други факти относно членственото правоотношение. Съответно на това тълкуване, запазването на интереса на вискателя не представлява обстоятелство, за което следва да се следи служебно от длъжностното лице по регистрацията, а подлежи на отчитане само след предявяване на правата му в изпълнителното производство по реда на чл.517 ГПК.

В настоящия случай приложените към заявлението на дружеството документи установяват фактичката хипотеза на чл.148, ал.1, т.2 ТЗ - увеличение на капитала на дружеството чрез записване на нов дял. Едноличния собственик на капитала надлежно е взел решение за приемане на нов съдружник; за увеличение на капитала от 5000 лв. на 5100 лв., т.е. с 1 дял на стойност 100 лв., който да се запише от новия съдружник Р.С. Извършеното приемане на нов съдружник и увеличение на капитала е намерило надлежно отражение и в дружествения договор - на проведеното ОС съдружниците са приели решение за приемане на дружествения договор и за промяна на седалището.

От извършената служебно от съда справка по партидата на дружеството се установява, че ДЛР не е давало указания за отстраняване на нередовности по заявлението, изразяваща се в липса на необходими за установяване на заявени обстоятелства документи, независимо от отразеното в отказа несъответствие на приложената декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ с изискванията на закона. Липсата на дадени преди постановяване на отказа указания по отстраняване на нередовности съставлява съществено процесуално нарушение на правилата на регистърното производство, което е самостоятелно основание за отмяна на акта на ДЛР като незаконосъобразен, т.к. е нарушен принципът на процесуална икономия, заложен в правилата на чл.22, ал.5, вр. чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. Не е спазена изискуемата по закон процедура и не е дадена възможност на страната по годин начин да отстрани нередовността на документите, както това изисква чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваният отказ, като неправилен, следва да бъде отменен и да бъдат дадени указания за извършване на исканото вписване.

При този изход на производството и на осн. чл.25, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ жалбоподателя има право да му бъдат присъдени сторените разноси. Съдът обаче не присъжда разноси поради липсата на такова искане.

Водим от изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ №20220926111033/27.09.2022 г. на Агенцията по вписванията, постановен по заявление, вх.№20220926111033/26.09.2022 г. за вписване на промени по партидата на "Д.К.Б. РОССБУЛ КОМЕРС" ЕООД с ЕИК 200176908.

УКАЗВА на Агенция по вписванията – Търговски регистър да извърши поисканото вписване по заявление образец А4, вх.№20220926111033/26.09.2022 г. по партидата на "Д.К.Б. РОССБУЛ КОМЕРС" ЕООД с ЕИК 200176908.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.Бургас в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на Агенцията по вписванията.

След влизане в сила, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър за изпълнение.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____